

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

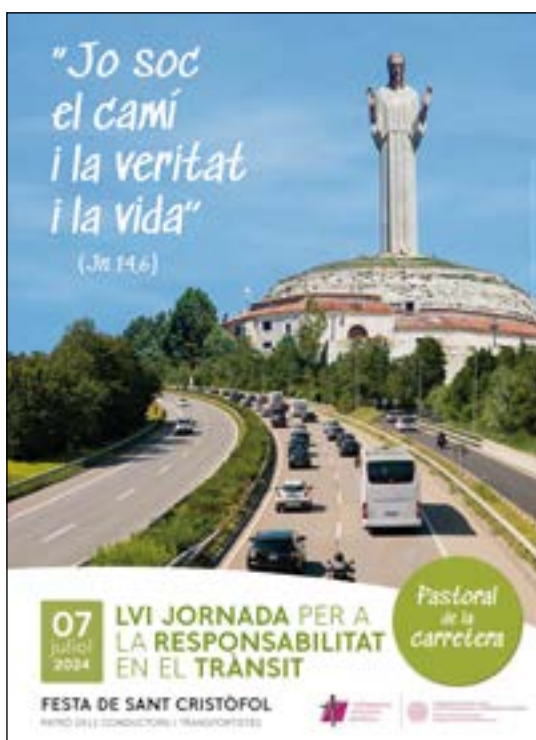
Conduïm amb responsabilitat

Durant els mesos d'estiu, les carreteres i les autopistes s'omplen de cotxes amb motiu de les vacances. Per això cal que reflexionem una mica sobre com conduïm i com compartim la via pública amb els altres. Sabem que tenim el deure cívic i moral de conduir bé, amb prudència i respectant les normes del trànsit en benefici de tots els usuaris d'aquest espai comú, però no sempre ho fem.

Ja fa anys, la Conferència Episcopal Espanyola va instituir la Jornada de Responsabilitat en el Trànsit, que se celebra cada any coincidint amb el primer diumenge de juliol. És una iniciativa que vol promoure la seguretat vial. Aquest és un repte molt important que s'afegeix a les campanyes institucionals de conscienciació que es van fent. Des de l'Església es vol incidir en una qüestió de consciència, en el valor que donem a la vida.

Segons diuen els experts, la majoria dels accidents de circulació es deuen a errors humans: velocitat excessiva, avançaments prohibits, incompliment dels senyals de trànsit, excés d'alcohol, ús del mòbil, etc. Errors que haurien de ser evitables si tots fóssim conscients i tinguéssim el convenciment que la vida és un bé preciós que cal respectar sempre.

«La vida humana és sagrada —ens recorda el *Catecisme de l'Església Catòlica*—, perquè, des del seu origen, és fruit de l'acció creadora de Déu i

sempre es manté en una relació especial amb el Creador, el seu únic fi» (CEC, n. 2258). Això mateix

és el que el papa sant Joan Pau II va subratllar en la seva encíclica *Evangelium vitae* dient que «l'Evangelium de la vida és al centre del missatge de Jesús» (N. 1) i afegeix que «l'ésser humà està cridat a una plenitud de vida més enllà de les dimensions de la seva existència terrena, ja que consisteix en la participació en la vida mateixa de Déu» (N. 2).

En l'apartat del Catecisme dedicat al cinquè mandament —«No matis» (Ex 20,13)— hi ha una reflexió sobre el respecte a la vida humana i d'allò que pot ser-li perjudicial. Es refereix a tota mena d'excessos, l'abús del menjar, de l'alcohol, del tabac i dels medicaments (cf. CEC, n. 2290). Uns excessos que ens perjudiquen i alguns poden provocar accidents, per exemple, quan conduïm en un estat d'embriaguesa o amb un excés de velocitat. Tant la nostra vida com la dels altres són un do de Déu i tots en som responsables, no només de la nostra vida, sinó també de la dels altres i estem obligats a evitar tot allò que la pugui malmetre o suprimir.

Benvolguts germans i germanes, les carreteres són vies de comunicació que ens permeten arribar a molts llocs. Hi circulem per anar a la feina, per visitar persones, per conèixer nous entorns, en definitiva, ho fem per necessitat, però també per plaer. Que sant Cristòfol («el que porta Crist»), patró dels conductors i protector dels viatgers, ens acompanyi sempre en els nostres trajectes i viatges.

ACTUALITAT

L'Arquebisbat de Barcelona obre la causa per la declaració de presumpte martiri de la Gna. María Mercedes Antelo

El passat dimarts, 25 de juny, Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, va presidir la sessió d'obertura de la investigació diocesana de la causa de presumpte martiri de la Serventa de Déu, Gna. María Mercedes Antelo (1891-1936), religiosa de les Germanes Franciscanes Missioneres de la Nativitat de Nostra Senyora, Darderes.

Un cop complerts tots els tràmits amb el Dicasteri per a les Causes dels Sants, aquest dimarts es va constituir legítimament la causa d'aquesta Serventa de Déu. El decret de constitució signat per l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella, i que va llegir la secretària general i cancellera de la diòcesi, Sra. Màrión Roca, designa Mn. Gabriel Carrió com a postulant diocesà.

L'acte, que va moderar el director de l'Oficina Diocesana per a les Causes dels Sants, P. Josep M. Blanquet, va servir per constituir el tribunal diocesà per a la instrucció d'aquest procés. Així, el delegat episcopal serà Mn. Vicent Benito; el promotor de justícia serà Mn. Fernando Perales i, finalment, el notari diocesà d'aquest procés serà el Sr. Antoni Torres.

La instrucció començarà el proper divendres 27 de juny amb la declaració del primer testimoni, el de la mare general de la congregació de les Germanes Franciscanes Missioneres de la Nativitat de Nostra Senyora, la mare María Rosario García Conde.

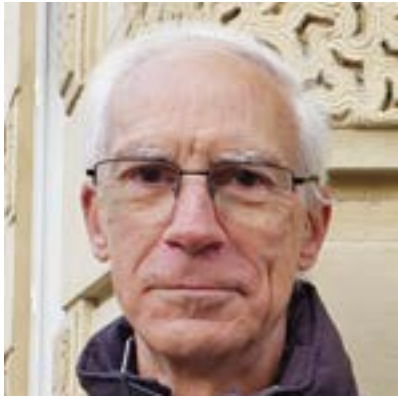
En el seu discurs de cloenda, Mons. Javier Vilanova va destacar que el testimoni d'aquesta Serventa de Déu és signe «que la fe és viva, que l'amor

sempre guanya i que tots som portadors d'esperança». També ha afegit que l'obertura d'aquest procés d'instrucció és «una alegria per a les germanes darderes i per a tota l'Església diocesana».

ENTREVISTA

Santa Clara, un mirall per a sempre

DAVID JOU

El físic, poeta i assagista David Jou afirma que la figura de santa Clara l'inspira «alliberament de desigs superflus per centrar-se en l'essencial, Déu i les seves criatures necessitades». Ha participat en el llibre *Clara de Asís, espejo fuera del tiempo* (Ediciones Invisibles), que pretén proporcionar la dimensió atemporal de la vida i el llegat d'aquesta santa. Niklaus Kuster, Rosa Rodríguez Branchat, sor Isaura Marcos i el propi Jou, a partir d'una selecció de diverses frases dels escrits de santa Clara, han fet les seves pròpies interpretacions de l'aportació espiritual de la santa des d'una perspectiva creativa.

En què es concreta la seva aportació a l'obra?

Hi he aportat dotze poemes inspirats en textos de santa Clara. Intento reflectir-hi aspectes concrets del seu esperit: la pobresa, la contemplació, la regla de l'ordre, les germanes, l'admiració per sant Francesc... Cal destacar també les intervencions de Niklaus Kuster —frare caputxí especialista en la vida i l'espiritualitat de Francesc i Clara d'Assís—, Rosa Rodríguez —especialista en història cultural i art contemporani— i sor Isaura Marcos —monja clarissa de Pedralbes, que ha fet les fotografies.

Per què és un bon model a seguir el de santa Clara?

Sobretot per alliberar-nos de desigs superflus, que amb la seva abundància i despotisme ens ofeguen, i també per fer un lloc profund a Déu en la vida.

La fotografia de sor Isaura transmet l'esperit franciscà. Per què és també una eina evangelitzadora?

Contemplar les fotografies tan sorprenents i suggeridores de sor Isaura al costat de frases de santa Clara estimula a posar atenció en aquestes frases, a meditar-les, a obrir-los pas en la nostra consciència; el cop de llum i color al costat de les paraules té una gran força.

Òscar Bardají i Martin

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Enmig de la gent

Utilitzo el transport públic, especialment el metro, amb persones de molt diverses procedències, ètnies, colors, edats i, de ben segur, creences; en hores punta, venint de casa o tornant-hi. La majoria van o venen de la feina; en alguns, el que porten suggereix situacions: radiografies, instruments musicals, eines de treball...; d'altres porten criatures molt petites a la llar infantil o a casa dels avis, o en venen; els infants, adolescents i joves es dirigeixen a l'escola, a l'institut o a la universitat; d'altres, amb maletes i bosses voluminoses, baixen a les estacions que transborden amb les estacions de tren; algunes persones molt probablement no van enlloc, potser no saben on anar. Uns pocs llegeixen algun diari o llibre; una colla nombrosa té el mòbil a les mans, totalment captats... Persones pulcrament vestides, o informalment els més joves; d'altres amb roba de treball neta que es percep bruta després de la jornada laboral. La majoria silenciosos; alguns conversen, pocs ho fan cridant. De tant en tant uns músics interpreten melodies, uns venedors ofereixen mer-

caderies o un captaire ens demana una almoïna. És un espai que afavoreix els petits gestos: un somriure, cedir el seient, deixar passar, donar una informació que ens demanen...

M'hi trobo bé enmig de tantes persones, enmig de la gent. Darrera de tants rostres hi ha un seguit d'històries que només Déu coneix i assumeix. Moments de joia i dolor, abatiment i esperança, companyia i solitud, salut i malaltia, generositat i egoisme, il·lusió i desencís, amor i odi, serenor i bogeria...; i enmig de tots i embolcallant-nos, la misericòrdia i l'amor de Déu. En aquests vagons i entre tanta gent la història de la salvació es fa realitat, es fa transparent i abastable. És un bon moment per a la pregària ocasional. Pregar per totes aquelles persones, pels seus neguits i pels seus anhels.

«Jesús recorria totes les viles i pobles, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint malalties i xacres de tota mena. En veure les multituds, se'n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes, com ovelles sense pastor» (Mt 9,35-36).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Iglesia doméstica

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

Por la gracia de Dios encontramos matrimonios santos que son ejemplos para todos nosotros. Los conocemos en la familia, en las amistades, en las parroquias. Matrimonios que tienen sus miradas centradas en Cristo y ese amor unido en él, lo extienden en bien de la comunidad de los creyentes; y para los que no lo son, se constituyen en faros luminosos.

En estos días la Iglesia celebra a los santos Áquila y Priscila, a los que el mismo apóstol san Pablo en su carta a los romanos (16,3-5) los alabó diciendo: «Saludad a Prisca (Priscila) y Áquila, mis colaboradores en la obra de Cristo Jesús, que expusieron sus cabezas para salvar mi vida: no soy yo solo quien les está agradecido, también todas las iglesias de los gentiles. Saludad asimis-

mo a la Iglesia que se reúne en su casa». El papa Benedicto XVI en la audiencia en la que hablaba de este santo matrimonio (7.2.07), recordaba que la Iglesia se reunía «en las casas de los creyentes. De hecho, hasta el siglo III los cristianos no tenían lugares propios de culto».

El papa Francisco afirma que «hay que recomenzar desde las nuevas generaciones para hacer fecunda la Iglesia, favoreciendo el surgimiento de muchas pequeñas Iglesias domésticas donde la gente viva un estilo de vida cristiano, donde se sienta en familiaridad con Jesús y donde se aprenda a escuchar a los que nos rodean como Jesús nos escucha a nosotros» (4.5.24).

Que María, esposa y madre, ayude a todas las familias cristianas.

Lectures de la missa diària i santoral

8. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)
[Os 2,14.15b-16.19-20 / SI 144 / Mt 9,18-26]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Dimarts [Os 8,4-7.11-13 / SI: 113B / Mt 9,32-38]. Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodoríc Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Dimecres [Os 10,1-3.7-8.12 / SI 104 / Mt 10,1-7]. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. □ Dijous [Pr 2,1-9 / SI 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes. Sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Divendres [Os 14,2-10 / SI 50 / Mt 10,16-23]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.; santa Marciana, vg. i mr.

13. ■ Dissabte [Is 6,1-8 / SI 92 / Mt 10,24-33]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. ■ † Diumenge vinent, diumenge XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Am 7,12-15 / SI 84 / Ef 1,3-14 (o bé: Ef 1,3-10) / Mc 6,7-13]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers. Sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 2,2-5)

En aquells dies, l'Esperit entrà dintre meu, em va fer aixecar dret i vaig sentir que em parlava. Em digué: «Fill d'home, t'envio al poble d'Israel, a un poble de rebels que s'han alçat contra mi. Tant ells com els seus pares, fins avui mateix, no han deixat mai de ser-me infidels. T'envio a aquests fills de cara endurida i de cor empedreït. Tant si t'escolten com si no t'escolten, tu digue'ls: Això diu el Senyor Déu, perquè, ni que siguin un poble que sempre es revolta, han de saber que hi ha un profeta enmig d'ells».

Salm responsorial (122)

R. *Tenim els ulls posats en el Senyor, fins que s'apiadi de nosaltres.*

A vós, que teniu el tron dalt del cel, / aixeco els meus ulls. / Com l'esclau té els ulls posats / en les mans del seu amo. R.

Com l'esclava té els seus ulls / en les mans de la mestressa, / tenim els ulls posats en el Senyor, / fins que s'apiadi de nosaltres. R.

Compadiu-nos, Senyor, compadiu-nos, / estem saturats de menyspreu. / La nostra ànima n'està ben saturada, / dels escarnis dels altius, / del menyspreu dels insolents. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 12,7-10)

Germans, les revelacions que he rebut eren tan extraordinàries que Déu, perquè no m'enorgulleixi, ha permès que em clavessin com una espina en la carn: és un enviat de Satanàs que em bufeteja perquè no m'enorgulleixi. Jo he demanat tres vegades al Senyor que me'n deslliuri, però ell m'ha respost: En tens prou amb la meua gràcia; el meu poder ressalta més, com més febles són les teves forces. Per això estic content de gloriar-me de les meves febleses; gràcies a elles, tinc dintre meu la força del Crist. M'agrada ser feble i veure'm ultratjat, pobre, perseguit i acorralat per causa de Crist. Quan soc feble, és quan soc realment fort.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 6,1-6)

En aquell temps, Jesús anà a Natzaret, el seu poble, acompanyat dels seus deixebles. El dissabte, començà a ensenyar en la sinagoga. Tothom, en sentir-lo, se n'estranyava i deia: «¿D'on li ve tot això? ¿Què és aquest do de saviesa i aquests miracles que es realitzen per les seves mans? ¿No és el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó? I les seves parentes, ¿no viuen aquí entre nosaltres?» I se n'escandalitzava. Jesús els digué: «Els profetes només són mal rebuts en el seu poble, en la seva parentela i entre els de casa seva». I no hi pogué fer cap miracle; només va imposar les mans a uns quants malalts, que es van posar bé. I el sorprenia que no volguessin creure. Després recorria les viles i els pobles i ensenyava.

Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 2,2-5)

En aquellos días, el espíritu entró en mí, me puso en pie, y oí que me decía: «Hijo de hombre, yo te envío a los hijos de Israel, a un pueblo rebelde que se ha rebelado contra mí. Ellos y sus padres me han ofendido hasta el día de hoy. También los hijos tienen dura la cerviz y el corazón obstinado; a ellos te envío para que les digas: "Esto dice el Señor". Te hagan caso o no te hagan caso, pues son un pueblo rebelde, reconocerán que hubo un profeta en medio de ellos».

Salmo responsorial (122)

R. *Nuestros ojos están en el Señor, esperando su misericordia.*

A ti levanto mis ojos, / a ti que habitas en el cielo. / Como están los ojos de los esclavos / fijos en las manos de sus señores. R.

Como están los ojos de la esclava / fijos en las manos de su señora, / así están nuestros ojos / en el Señor, Dios nuestro, / esperando su misericordia. R.

Misericordia, Señor, misericordia, / que estamos saciados de desprecios; / nuestra alma está saciada / del sarcasmo de los satisfechos, / del desprecio de los orgullosos. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 12,7b-10)

Hermanos: Para que no me engría, se me ha dado una espina en la carne: un emisario de Satanás que me abofetea, para que no me engría. Por ello, tres veces le he pedido al Señor que lo apartase de mí y me ha respondido: «Te basta mi gracia: la fuerza se realiza en la debilidad».

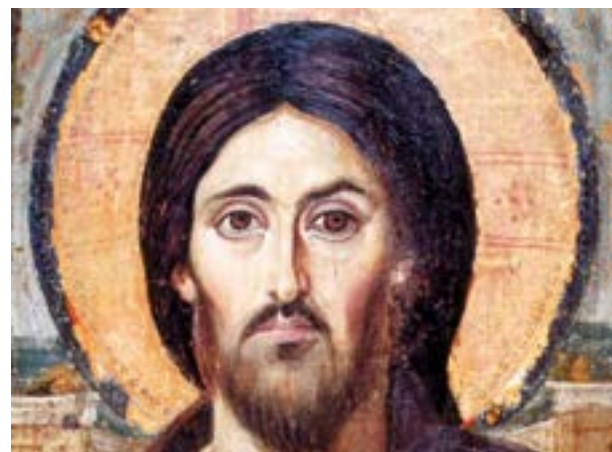
Así que muy a gusto me glorío de mis debilidades, para que resida en mí la fuerza de Cristo. Por eso vivo contento en medio de las debilidades, los insultos, las privaciones, las persecuciones y las dificultades sufridas por Cristo. Porque cuando soy débil, entonces soy fuerte.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,1-6)

En aquel tiempo, Jesús se dirigió a su ciudad y lo seguían sus discípulos. Cuando llegó el sábado, empezó a enseñar en la sinagoga; la multitud que lo oía se preguntaba asombrada: «¿De dónde saca todo eso? ¿Qué sabiduría es esa que le ha sido dada? ¿Y esos milagros que realizan sus manos? ¿No es este el carpintero, el hijo de María, hermano de Santiago y José y Judas y Simón? Y sus hermanas ¿no viven con nosotros aquí?». Y se escandalizaban a cuenta de él. Les decía: «No desprecian a un profeta más que en su tierra, entre sus parientes y en su casa». No pudo hacer allí ningún milagro, solo curó algunos enfermos imponiéndoles las manos. Y se admiraba de su falta de fe. Y recorría los pueblos de alrededor enseñando.

COMENTARI

El misteri de la persona de Jesús

Icona del Crist Pantocràtor, s. VI. Monestir de Santa Caterina. Mont del Sinai (Egipte)

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Podríem dir que Jesús fracassa en el seu poble de Natzaret. No és entès per aquella gent; creuen que ja el coneixen molt, i encara que el deixin llegir i ensenyar a la seva sinagoga, no saben reconèixer en Ell la presència singular de Déu.

Qui és Jesús? D'on li ve tot el que diu i fa? Hi ha diferents obstacles que frenen la seva acceptació. Sembla que vagi a contracorrent, però quin és l'origen de la seva saviesa i del seu poder? Sovint contradiu el que diuen i fan els mestres de la llei.

Les paraules i la forma d'actuar de Jesús semblava que vinguessin d'una altra dimensió, de Déu mateix. Però com podien acceptar que Déu es manifestés en una persona com Jesús? Pot manifestar-se Déu a través de mitjans senzills i de cada dia? Pensen que Déu és gran i els seus senyals han de ser grans i extraordinaris.

Per altra banda, veien i observaven que les seves paraules estaven plenes de saviesa, compromís i bondat, i això no els deixava indiferents. Avui, moltes persones no cristianes diuen que Jesús és un personatge que ha fet un gran bé, però és que Ell es presenta com a Fill de Déu! Pot ser que Déu es manifesti amb una humanitat tan semblant i propera a la nostra?

Ens cal l'acceptació d'aquest fet extraordinari: que Jesús, sigui al mateix temps, el Fill de Déu. Al seu costat passarem a ser fills adoptius de Déu, i participarem, un dia, de la seva glòria, pau, felicitat, amor i vida per sempre.

Però cal saber que tindrem dubtes i resistències per entregar-nos de ple al seu missatge i a la seva persona. «Els profetes només són mal rebuts en el seu poble», diu Jesús mateix.

Cal fer el salt de la fe i acceptar que Jesús té la plenitud de l'Esperit Sant, i és el Fill estimat de Déu Pare.

Amb Ell, no serem uns éssers que fan camí vers la mort, malgrat les aparents grandeses que puguem tenir i experimentar.

Per Jesús, el Crist, podem rebre l'Esperit Sant que transformarà la nostra vida i podrem passar del nostre món material al món de l'Esperit.

Siguem sempre agraïts pel do de la fe, i per l'ajuda que hem pogut tenir de tantes persones que ens han fet costat en el nostre caminar com a cristians.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Benedicció abacial de fra Rafael Barrué i Bronch. El proper dijous, 11 de juliol, a les 12 h, el cardenal Omella assistirà a aquesta benedicció abacial al Monestir de Poblet. També hi assistirà Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona.

AGENDA

Càritas Catalunya. El proper dilluns, 8 de juliol, a les 11 h, Mons. Javier Vilanova, bisbe auxiliar de Barcelona, assistirà a l'Assemblea General de Càritas Catalunya, a la diòcesi de La Seu d'Urgell.

Espai d'Interioritat Francesc Palau. Del 9 al 15 de juliol es duran a terme uns exercicis espirituals de silenci contemplatiu guiats per Beatrice D' Cunha, carmelita missionera. Per a més informació: tel. 938 233 108.

Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Del divendres 12 al diumenge 21 de juliol, recés de camí de contemplació seguint el mètode de Franz Jalic. Adreçat a persones ja iniciades en la meditació contemplativa. Per a més informació i inscripcions: activitatspuelles@gmail.com (c/ Anglís, 55).

REFLEXIONS D'ESTIU

3. El sentit de la vida no està a Internet

Cada persona és una realitat original. Per això, és justificada la pregunta sobre si la vida té o no té sentit. I una mirada a la realitat concreta ens fa veure un amplí ventall de vides, i no en totes és fàcil trobar-hi sentit. Trobem vides humanes, infrahumanes i inhumanes. Aquesta complexitat explica el fet que, al llarg de la història, la religió, la filosofia o la literatura es preguntin si la vida té sentit.

Heus ací algunes mostres. Albert Camus es pregunta: «Es pot ser feliç en una ciutat amb la pesta?»; M. Kundera parla de «la insuportable lleugeresa de l'ésser»; Job arriba a l'extrem d'exclamar: «Per què no vaig morir en el si matern, o no vaig expirar acabat de néixer?» (*Jb 3,11*). D'altres, trobaran prou sentit a la seva vida mediocre: «Llavors em diré a mi mateix: Tens molts bens en reserva per a molts anys; reposa, menja, beu i diverteix-te» (*Lc 12,19*). I, sortosament, són molts els qui, amb una vida plena, poden afirmar amb Miquel Delibes: «No desitjo més temps, dono la meua vida per viscuda». I com a millors exemples de vida amb

sentit, podem citar els casos de D. Bonhoeffer o de Ety Hillesum, que van saber valorar les seves existències en una situació tan extrema com eren els camps d'extermini nazis.

El criteri immediat i concret perquè una persona pugui trobar sentit a la seva vida és el fet que la visqui amb felicitat i amb el goig de poder dir que li val la pena viure-la. Ara bé, aquest sentit un dia o altre toparà amb algun fet imprevist que posarà de manifest la seva fragilitat, la poca fonamentació o la seva insuficiència. I per a uns serà motiu de fracàs, mentre que per a altres podrà ser-ho d'aprofundiment i recerca. Per a Judes, Jesús va posar en crisi el seu sentit de la vida, mentre que, per a Zaqueu, la trobada amb Jesús va ser motiu de descobrir-hi un sentit millor. Jesús ve a retornar una vida amb sentit als qui han pervertit aquest sentit o a retornar-lo als qui ha estat robat.

Oriol Xirinachs Benavent (*Coses noves i coses velles* (Mt 13,52), CPL Ed., Barcelona, 2023)

Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes. Organitza un pelegrinatge al Santuari de la M. D. de Lourdes amb persones malaltes i/o discapacitades. El pelegrinatge serà del 26 al 30 de setembre. Informació al tel. 934 874 009. (c/ Consell de Cent, 224-228).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

La passió per l'evangelització. Catequesis del papa Francesc. Aquest llibre de 120 pàgines, editat pel CPL, parla sobre el cicle de catequesis que el Sant Pare va dedicar a la «passió per l'evangelització», que és com respondre a la pregunta sobre com ha de presen-

tar avui l'Església catòlica la persona i el missatge de Jesucrist. Un tema que pot enriquir tots els membres de les nostres comunitats cristianes. En el llibre hi trobareu les audiències generals dels dimecres, entre el 13 de gener i el 13 de desembre de 2023.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Conduzcamos con responsabilidad

Durante los meses de verano, las carreteras y autopistas se llenan de coches debido a las vacaciones. Por eso, es necesario que reflexionemos un poco sobre cómo conducimos y cómo compartimos la vía pública con los demás. Sabemos que tenemos el deber cívico y moral de conducir bien, con prudencia y respetando las normas de tráfico en beneficio de todos los usuarios de este espacio común, pero no siempre lo hacemos.

Hace años, la Conferencia Episcopal Española instituyó la Jornada de Responsabilidad en el Tráfico, que se celebra cada año coincidiendo con el primer domingo de julio. Es una iniciativa que quiere promover la seguridad vial. Este es un reto muy importante que se añade a las campañas institucionales de concienciación que se llevan a cabo. Desde la Iglesia se quiere incidir en una cuestión de conciencia, en el valor que damos a la vida.

Según dicen los expertos, la mayoría de los accidentes de circulación se deben a errores humanos: velocidad excesiva, adelantamientos pro-

hibidos, incumplimiento de las señales de tráfico, exceso de alcohol, uso del móvil, etc. Errores que deberían ser evitables si todos fuéramos conscientes y tuviéramos la convicción de que la vida es un bien precioso que debe respetarse siempre.

«La vida humana ha de ser tenida como sagrada —nos recuerda el *Catecismo de la Iglesia Católica*—, porque desde su inicio es fruto de la acción creadora de Dios y permanece siempre en una especial relación con el Creador, su único fin» (*CEC*, n. 2258). Esto mismo es lo que el papa san Juan Pablo II subrayó en su encíclica *Evangelium vitae* diciendo que «el Evangelio de la vida está en el centro del mensaje de Jesús» (N. 1) y añade que «el hombre está llamado a una plenitud de vida que va más allá de las dimensiones de su existencia terrena, ya que consiste en la participación en la vida misma de Dios» (N. 2).

En el apartado del Catecismo dedicado al quinto mandamiento —«No matarás» (*Ex 20,13*)— hay una reflexión sobre el respeto a la vida humana y

lo que puede serle perjudicial. Se refiere a toda clase de excesos: el abuso de la comida, del alcohol, del tabaco y de los medicamentos (cf. *CEC*, n. 2290). Estos excesos nos perjudican y algunos pueden provocar accidentes, por ejemplo, cuando conducimos en estado de embriaguez o con exceso de velocidad. Tanto nuestra vida como la de los demás son un don de Dios y todos somos responsables, no solo de nuestra vida, sino también de la de los demás, y estamos obligados a evitar todo lo que pueda dañarla o suprimirla.

Queridos hermanos y hermanas, las carreteras son vías de comunicación que nos permiten llegar a muchos lugares. Circulamos por ellas para ir al trabajo, para visitar a personas, para conocer nuevos entornos; en definitiva, lo hacemos por necesidad, pero también por placer. Que san Cristóbal («el que lleva a Cristo»), patrón de los conductores y protector de los viajeros, nos acompañe siempre en nuestros trayectos y viajes.